

Usko ja elämän taistelut

Luuk. 17:1-10

1. *Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Mahdotonta on, että viettelykset jäisivät tulematta. Mutta voi sitä, jonka kautta sellainen tulee!*
2. *Hänen olisi parempi, että hänet myllynkivi kaulassa heitettäisiin mereen, kuin että hän viettelee yhden näistä vähäisistä.*
3. *Valvokaa itseänne! Jos veljesi tekee syntiä, nuhtelee häntä. Jos hän katu, anna hänelle anteeksi.*
4. *Jos hän seitsemän kertaa päivässä tekee syntiä sinua vastaan ja seitsemän kertaa kääntyy sinun puoleesi ja sanoo: 'Minä kadun', niin anna hänelle anteeksi."*
5. *Apostolit sanoivat Herralle: "Lisää meille uskoa."*
6. *Niin Herra sanoi: "Jos teillä olisi uskoa sinapin siemenenkään verran, te voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: 'Nouse juurinesi ja istuta itsesi mereen', ja se tottelisi teitä.*
7. *Jos jollakin teistä on palvelija kyntämässä tai paimenessa, sanooko hän tälle hänen tullessaan pellolta: 'Käy nyt kohta tänne syömään'?*
8. *Eikö hän pikemminkin sano tälle: 'Valmista minulle ateria, vyötyädy ja palvele minua syödessäni ja juodessani, ja sitten syö ja juo itse'?*
9. *Ei kaikesti hän kiitä palvelijaa siitä, että tämä on tehnyt, mitä on käsketty?*
10. *Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: 'Me olemme ansiottomia palvelijoita. Olemme tehneet vain sen, minkä olemme olleet velvolliset tekemään'."*

Miten selviät?

- Miten Sinä selviät, kun ympärillä olevat ihmiset painostavat Sinua tekemään väärin tai houkuttelevat Sinua luopumaan uskostasi ja lupaavat Sinulle helpompaa elämää?
- Miten selviät, kun ns. sosiaalinen paine vaatii suorittamaan epäjumalanpalvelusta esim. polttamaan suitsuketta buddhalaisissa hautajaisissa?
- Miten selviät, kun oma syntinen luontososi vetää Sinua samaan huonoon suuntaan, kuin ystäväsi tai työtoverisi? Miten selviät, kun seura lähes pakottaa Sinut juomaan itsesi humalaan ja viettelee Sinua sitten siveettömyyteen?
- Miten selviät, kun TV ja Internet houkuttelevat Sinua saastaisuuteen tai tuhlaamaan aikasi ja rahasi pelien huumassa?
- Miten selviät, kun veljesi tai sisaresi tekee jatkuvasti väärin Sinua kohtaan? Miten selviät katkeroitumatta? Miten kykenet antamaan loputtomasti anteeksi?

Ei helppoa tai mukavaa elämää

Jeesus ei milloinkaan luvannut, että Hänen omansa elämä olisi tässä ajassa helppoa. Hän lupasi antaa omilleen oman rauhansa, ilonsa, voimansa ja rakkautensa, mutta missään Hän ei luvannut mukavaa ja helppoa elämää. Sen sijaan Hän lupasi omilleen jopa ahdistusta ja vainoa siksi, että he pitäytyvät Hänen sanaansa.

Jeesus antoi myös tehtävän omilleen viedä evankeliumi kaikkeen maailmaan silläkin uhalla, että juuri evankeliumin julistus tulisi herättämään kovaa vastustusta. Helppoa vaihtoehtoa ei siis luvattu. Viime sunnuntain evankeliumi taas kertoi Lasaruksesta, joka hurskaasta elämästään ja vilpittömästä uskostaan huolimatta joutui kärsimään sekä sairauksista että köyhyydestä.

Miten ylipäänsä kristittynä voi elää, jos vaikeudet ovat noin suuret? Miten kukaan edes tahtoo tulla kristityksi, jos elämä voi olla noin kivikkoista? Näitä ja monia samantapaisia kysymyksiä moni uskova tai etsivä kyselee varsinkin sen jälkeen, kun uskoon tulon alkuajat ovat ohi.

Maito ja vahva ruoka

Herrahan antaa usein pienten lastensa saada hengellistä ”maitoruokaa”, sen jälkeen, kun lapsi on syntynyt eli päässyt ensi kertaa elämässään maistamaan syntien anteeksiantamuksen rauhaa tajutessaan, että Herra kantoi kaiken hänen syyllisyytensä Golgatan ristillä ja kukisti jopa kuoleman vallan ylösnousemuksellaan.

Pelastuksen ilo ja sydämen rauha kokemusten sijaan myöhemmässä uskon vaelluksessa Herra tarjoileekin omilleen kovaa leipää eli vie omiaan turvaamaan ei omiin kokemuksiinsa vaan Herran Golgatan uhrityöhön ja Jumalan sanan lupauksiin, jotka pysyvät muuttumattomina, vaikka tunteemme vaihtelisivat kuin tuuliviiri.

Salaisuus on tietenkin siinä, että Jeesus lupasi kaikkien näiden asioiden keskellä olla omiensa kanssa sekä hyvinä, että pahoina päivinä. Kristityn vaelluksesta tässä pahassa maailmassa ei selviä kukaan muu kuin se, jonka elämänä on Herra Jeesus Kristus itse.

Rauha

Kun Hän lupasi rauhansa, se ei tarkoittanut sitä, että voisimme jotenkin itse säilyttää mielenrauhamme tapahtui meille sitten mitä tahansa. Rauha

ei ole mielentila, vaan tietoisuutta siitä, Kuka on joka hetki kanssamme ja tietoisuutta siitä, että meille ei tapahdu mitään sattumalta, vaan kaikki asiat ovat koko ajan Hänen hallinnassaan.

Ilo

Herran oman ilo ei myöskään ole pelkkää myönteistä tunnetilaa – kyllä uskova saa ja joutuukin itkemään joskus katkerastikin omia lankeemuksiaan, suruaan ja toisten aiheuttamien kipujen tähden. Ilo on siinä, että ei ole hetkeäkään, jolloin olisi yksin vaan saa aina jakaa kaiken sydämellään olevan Herran kanssa.

Rakkaus

Herran lupaama rakkauskään ei ole suinkaan pelkkiä ihania tunteita – aidon rakkauden suuruushan mitataan sen tuskan suuruutena, mikä koetaan rakkauden kohteelle tapahtuneiden pahojen asioiden tähden. Jumalan rakkauskin mitattiin Golgatan tuskalla meidän tähtemme. Rakkauden salaisuus on siinä, että Jeesus ei milloinkaan lakkaa antamasta meille sitä, mikä on meille tarpeellista ja mikä koituu tosi parhaaksemme.

Kun Hän saa hallita omansa sydäntä, niin Hän itse rakastaa meidän käsiämme, jalkojamme, suutamme ja silmiämme ja korviamme käyttäen jakamalla omaa sydäntään meille, avaamalla meidät näkemään asioita omilla silmillään ja vuodattamalla meihin Pyhän Hengen voiman suorittaa Hänen antamiaan tehtäviä. Hänen voimansa ei ole kuitenkaan jonkinlaisia hengellisiä muskeleita, vaan se on voimaa, joka vaikuttaa silloin, kun olemme kuuliaisia Hänen tahdolleen. Voima vaikuttaa vaikka itse kokisimme syvää voimattomuutta, sillä voima on Hänen eikä meidän omaamme.

Lisää meille uskoa

Kun opetuslapset kuuluivat Jeesuksen opetuksen viettelyksistä ja siitä, miten tulee antaa jatkuvasti anteeksi sellaiselle, joka rikottuaan pyytää anteeksi (niinhän Jumala itse tekee meihin nähden kaiken aikaa), he tajusivat, miten mahdotonta on elää kristittynä omassa voimassaan. Siksi he esittivät pyynnön: *"Herra lisää meille uskoa!"*

Pyyntö kertoo, jotain heidän käsityksestään uskon luonteesta. Usko oli heille ikään kuin sisäinen ominaisuus, jonka lisääntyessä ihminen kykenee tekemään sellaista, mitä hän ei ennen voinut tai uskaltanut. He siis ajattelivat uskosta niin kuin hyvin moni tänäkin päivänä. Uskonnollisen

uskon tyypillinen piirre on usko omaan uskoonsa. Mitä suurempi usko, sen isompia asioita saan aikaan. Usko omaan uskoonsa on pohjimmiltaan itseluottamusta ja ylpeyttä ja loppujen lopuksi oikean ja aidon uskon vastakohta.

Elävä usko

Jeesuksen vastaus osoittaa, että kysymys ei ole uskon suuruudesta tai pienuudesta, vaan siitä se on elävää uskoa. Sinapin siemen sisältää elämän. Miksi sitten sinapinsiemenen kokoinen mitättömän pieni usko riittää siirtämään vuoria. Siksikö, että sinapinsiemen on niin väkevä? Ei todellakaan! Kysymys on siitä, mitä usko kristillisessä kielenkäytössä todellisuudessa tarkoittaa.

Usko on sitä, että Herran antaman lupauksen mukaisesti pyytää Jumalaa itseään tekemään sen, mitä itse ei mitenkään kykene tekemään. Usko on sitä, että asia jätetään kokonaan Jumalan suoritettavaksi alusta loppuun asti.

Uskon lähtökohta on oman avuttomuuden täysi tunnustaminen. Kun Jeesus kehotti meitä tulemaan lasten kaltaisiksi, kysymys oli juuri aidosta uskosta. Lapsi tietää, ettei hän kykene tekemään sitä ja tätä ja siksi hän pyytää vanhempiaan ja turvaa heihin kokonaisvaltaisesti. Lapsen uskon suuruus on siinä, että hän tunnustaa ja näkee Jumalan suurena ja uskalltaa jäädä kokonaan sen varaan.

Jeesuksen vastaus ei tarkoita siis sitä, että kun meistä löytyisi edes himpun verran uskoa, voimme sitten ruveta siirtelemään puita ja vuoria omien mielihalujemme mukaan. Kysymys on siitä, että Jumala, joka on kaikki puut ja vuoret luonut, kykenee helposti tekemään kaiken, mitä Hän tahtoo. Sinapin siemenen kokoinenkin elävä usko liittää meidät tällaiseen Herraan. Jos ja kun Hän osoittaa meille, että Hänen tahtonsa on siirtää puita tai vuoria, saamme uskossa jättää koko asian Hänen suoritettavakseen ja saamme myös nähdä, että tapahtuu, niin kuin Herraa lupasi.

Usko ei siis ole meissä oleva erillinen ominaisuus, vaan uskossa on kysymys henkilösuhteesta toiseen Persoonaan, Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Etsintäni ja väärä käsitys uskosta

Itse aloin etsiä yhteyttä Jumalaan rippikouluikässä. Halusin uskoa Jeesuk-

seen, kun näin, että uskovilla oli jotain sellaista joka minulta ilmeisellä tavalla puuttui. Heistä loisti iloa ja sisäistä rauhaa, joita kumpaakaan itselläni ei ollut. Mutta vaikka kuinka yritin, en onnistunut synnyttämään sisimpääni sellaista uskoa, joka olisi antanut minulle saman levon ja vapauden kuin muilla näytti olevan. Hetkellisesti saatoin pumpata itseni tunnetilaan, jota pidin jonkinmoisena uskona, mutta se oli viimeistään kahden päivän kuluttua kadonnut taivaan tuuliin ja uusi uskon puristus alkoi. Lopulta jouduin epätoivoon: "Muilta uskominen näyttää sujuvan, mutta minulle se on mahdotonta."

Jos olisin ymmärtänyt oikein uskon luonteen, olisin tajunnut, että johtopäätökseni oli oikea ja raamatullinen. Uskossa ei ole kysymys mistään sellaisesta, jonka voisin omilla päätelmilläni, omilla ratkaisullani tai tunteillani synnyttää sisimpääni. Usko on luottamussuhdetta toiseen henkilöön, persoonaan. Minun on mahdoton luottaa ja turvautua kehenkään sellaiseen ihmiseen, jota en joko ole koskaan tavannut tai josta en ole saanut mitään tietoa. Usko ei siis eräässä mielessä asu ihmisen sisässä, vaikka vaikuttaakin sisimpään asti, vaan se on "eräänlainen kahden henkilön välillä vallitsevan ja väreilevän vuorovaikutuksen luottamus- ja turvallisuuskenttä".

Luottamus alkaa puheesta

Raamatullista uskoa ei voi syntyä, ellei Jeesus Kristus itse tule luoksesi ja ala puhua Sinulle. Luottamussuhde ihmissuhteissakin alkaa aina puheesta eikä suinkaan siitä, että seuraamalla jonkun käytöstä ja tekoja, tulemme siihen tulokseen, että hän on luotettava. Tapaat ihmisen vasta sitten, kun olet päässyt keskustelusuhteeseen hänen kanssaan. Nostat välittömästi tuntosarvet pystyyn ja teet hänen puhetavastaan johtopäätöksesi. Tuohon ihmiseen voi luottaa. Jos ja kun hän sitten toimii myös johdonmukaisena lupauksilleen, luottamuksesi häneen lähtee syvenemään. Toisaalta ihminen voi alta aikayksikön tuhota sanoillaan synnyttämänsä luottamuksen pettämällä lupauksensa. Koko arkielämämme toimii luottamussuhteiden varassa ja kipeimpiä asioita elämässämme juuri ne suhteet, joissa luottamuksemme on muserrettu. Meillä voi olla paljonkin ennakkotietoa jostakin henkilöstä ja sen synnyttämiä odotuksia, mutta vasta henkilökohtaisessa suhteessa syntyy vuorovaikutukseen perustuva luottamusta.

Uskon syntymisessä ei ratkaisevaa siis ole se, näemmekö henkilön vai emme, vaan se, että saamme kuulla hänen puheensa ja sanansa. Kun

sana on vakuuttanut meidät, alamme odottaa myös uskomme kohteen sanojen kanssa sopusoinnussa olevaa toimintaa. Uskon suuruus ei myöskään ole sitä, kuinka voimakkaita turvallisuuden ja luottamuksen tunteita meillä on jotakuta kohtaan, vaan sitä, kuinka hyvin olemme jonkun oppineet tuntemaan ja kuinka suurena näemme hänet hänen persoonallisten ominaisuuksiensa perusteella.

Usko Jeesukseen on pitkälle saman tyyppinen luottamussuhde kuin ihmissuhteissakin. Et voi uskoa Jeesukseen, ellei Hän itse ole tullut Sannassaan luoksesi. Vain Hän voi siis synnyttää uskon.

Itse luodut "kristukset"

Moni kuvittelee, että hän voisi ikään kuin omalla uskollaan luoda itselleen oman Jeesuksensa. Mutta näin menetellen päädytään ajassamme kohdalokkaan yleiseen harhaan, jossa uskon kohteena ei olekaan Jeesus vaan oma usko Jeesukseen. Usko omaan uskoonsa voi joskus saavuttaa järkyttävät hengellisen ylpeyden mittasuhteet. Siinä usein päädytään siihen, että tällaisen harhauskon vallassa oleva katsoo olevansa oikeutettu määräämään Jeesusta tekemään sen, minkä hän haluaa itselleen tapahtuvan. Mitä lujempaan uskot, sen varmemmin saat mitä itse haluat. Tällainen ns. menestysteologian usko näyttää usein salakavalan samankaltaiselta kuin aito usko, koska se saattaa käyttää hyvinkin raamatulliselta kuulostavaa kieltä. Kuitenkin kyseessä on eräs uususkonnollisuuden muoto, jossa ihminen korottaa oman sisimpänsä ja sen uskon omaksi jumalakseen.

Usko alkaa oman avuttomuuden näkemisestä

Olen siksi kiitollinen siitä, että jouduin epätoivoon omissa yrityksissäni uskoa. Vasta omat mahdollisuutensa menettänyt voi löytää yhteyden Jeesukseen. Uskon vastakohta epäusko ei nimittäin ole suinkaan uskon puutetta, niin kuin moni näyttää ajattelevan. Moni puolusteleekin omaa epäuskoaan vetoamalla siihen, ettei ole erityisen uskonnollinen luonne tai että häneltä vain puuttuu uskoa, vaikka ei hänellä olisi periaatteessa mitään uskomista vastaan. Todellisuudessa epäusko on vastauskoa. Se on useimmiten erittäin vahvaa uskoa siihen, että jollain konstilla selviää elämästä ilman muiden tai Jumalan suurempaa apua. Se voi saada myös muodon, jossa ihminen uskoo vakaasti omaan viattomuuteensa ja kykynsä selvitä jopa Jumalankin edessä, kun se aika tulee.

Jeesus Kuninkaaksi

Usko Jeesukseen voi alkaa vain siitä, että ihminen joutuu vararikkoon ja tunnustamaan, ettei hän selviä ilman Jeesukselta saatavaa apua. Usko Jeesukseen eroaa ratkaisevasti ihmissuhteiden luottamuksesta siinä, että Jeesuksen edessä ihminen ei voi esiintyä ikään kuin tasavertaisena osapuolena malliin:

"Minä luotan Sinuun ja Sinäkin voit luottaa minuun."

Herran edessä ihmiseltä romahtaa kaikki luottamus omaan itseensä. Kaikki jää riippumaan siitä, mitä Jeesus tekee läpeensä turmeltuneelle ja epäluotettavalle ihmiselle. Siksi usko Jeesukseen merkitsee väistämättä myös Jeesuksen tunnustamista Kuninkaaksi ja Herraksi.

Usko merkitsee siis päätösvallan luovuttamista Jeesuksen käsiin:

"Tapahtukoon Sinun tahtosi, ei minun."

Usko merkitsee siis aina myös kuuliaisuutta Herralle:

"Vain Sinä tunnet asiat oikein, johdata Sinä niin kuin tahdot."

Usko vien Herran oman palvelijan asemaan, jossa on ilo saada tehdä niin kuin Isäntä tahtoo tietäen samalla, että minkään tehtävän suorittaminen Jumalan valtakunnan työssä ei tee meistä ansiollisia. Se, että saamme palvella on Herraa on suurta armoa. Se ei lisää mitään pelastukseemme, koska se on meille annettu kokonaan jo lahjaksi.

Uskon taistelu

Meidän syntisessä luonnossamme asuu aimo annos ylpeyttä ja itseriittoa uskoon tulomme jälkeenkin. Siksi uskomisen ei ole välttämättä helppoa. Uskossa on aina kysymys taistelusta:

"Sinäkö Herra olet oikeassa vai minun piintyneet ajatukseni ja asenteeni? Uskonko minä Sinua vai tämän maailman, sielunvihollisen ja lihani syöttämiä kauniita valheita? Luotanko omiin aisteihini vai Sinun sanaasi?"

Uskoon kuuluu siis jatkuva nöyryminen, jatkuva suostuminen Herran hallintavaltaan ja jatkuva parannuksen teko vääristä asenteista ja teoista. Usko merkitsee toistuvaa sydämensä avaamista Herralle, Hänen armonsa ja totuutensa vastaanottamista. Usko ei itsessään saa mitään aikaan. Mutta koska se pitää sydämen ovet auki Herralle, Jumalan ihmeellinen voima ja rakkaus kykenee vaikuttamaan uskovassa ja uskovan kautta muissa ihmisissä.

Taistelu viettelysten kanssa

Ulkoisten viettelysten ja hyökkäystenkin paineessa on mahdollista kestää, kun Herra itse on kanssamme. Uskovan onni on Jeesus, joka on kanssamme.

Mitani –niminen mies valmistui eräästä Japanin parhaista yliopistoista ja pääsi pian Kaneboo –nimisen kosmetiikka- ja kemianteollisuuden yhtiössä merkittävään asemaan. Mutta hänen hyvin liikkeelle lähtenyt uransa kärsi kolmeen kertaan kovan kolauksen, kun hänet alennettiin, koska hän ei suostunut yhtiön kyseenalaisiin menettelytapoihin. Hän oli kristitty ja asetti siksi totuudessa pysymisen tärkeämmäksi kuin menestymisensä yhtiössään. Lopulta hänet siirrettiin konkurssin partaalla olevan tytäryhtiön johtoon. Mutta pitäytyminen tiukasti totuudessa auttoi niin, että hänen onnistui saada yhtiö tuottamaan. Hänestä tuli lopulta yhtiön johtaja. Joka kerta, kun hän joutui totuudellisuutensa tähden erottamisuhan alaiseksi, hän kertoi päättäneensä, että saadessaan potkut hän lähtee opiskelemaan papiksi. Viettelysten ja kiusausten maassa on mahdollista vaeltaa valon lapsena, vaikka tie ei aina olekaan helppo!

Herra vapauttaa katkeruudesta Golgatan ristin luona

Ehkä kaikkein kovin uskon taistelu käydään kuitenkin silloin, kun sielunvihollinen uskottelee meille, että minun on mahdoton antaa enää tuota ja tuota asiaa anteeksi. Jos palaamme katselemaan Jeesuksen ristin luona sekä omaa suurta syntisyyttämme, että Jeesuksen veren vapauttavaa voimaa, saamme nähdä, että Herra itse tekee anteeksiantamisen mahdolliseksi. Juokse Jeesuksen uhriveren turviin, kun joudut taistelemaan katkeruuden syntiä vastaan. Herra voi ja tahtoo Sinut vapauttaa.

Entä Sinä tänään?

Selviätkö Sinä vielä elämän taistelusta omin voimin? Ellet, tunnusta koko tappiosi suuruus ja pyydä Herraa Jeesusta tulemaan elämäsi Hallitsijaksi. Hänen kanssaan voit vaeltaa kovienkin myrskyjen läpi lopulliseen taivaalliseen kirkkauteen asti.